

Over stempels, brieven en tarieven – afl. 166

Prins op een eiland

In betere tijden... Centraal staan de Keizer en de Kroonprins.

Op 11 november 2018 is het 100 jaar geleden dat er officieel een einde kwam aan de Eerste Wereldoorlog en het leek de historische vereniging van Wieringen een aardig idee om mij op die dag een lezing te laten houden op het 'eiland'. Waarom Wieringen?

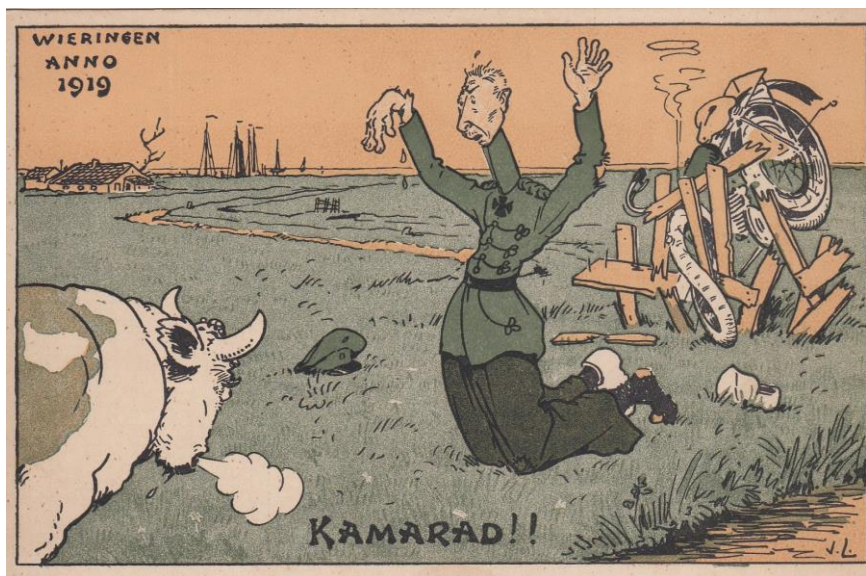
Tegen het eind van de oorlog vluchtte de Duitse Keizer naar Nederland om aan vervolging en berechting in zijn vaderland te ontkomen. Hem werd asiel verleend en hij vond onderdak in Amerongen en later in Doorn, waar hij een kasteel kocht. Tegenwoordig is dat een leuk museum. In zijn kielzog vluchtte zijn zoon, Kroonprins Wilhelm, ook naar het veilige Holland, maar hij was minder hoog in rang en dus kennelijk ook minder welkom: hij werd geïnterneerd op een onherbergzaam eiland in de Zuiderzee: Wieringen. Pas op 10 november 1923 kwam een eind aan de ballingschap van 'Willie von Wieringen'. Helaas heb ik geen brieven die de stille getuigen zijn van het verblijf van de Kroonprins, maar wel een heleboel prentbriefkaarten en aan de hand

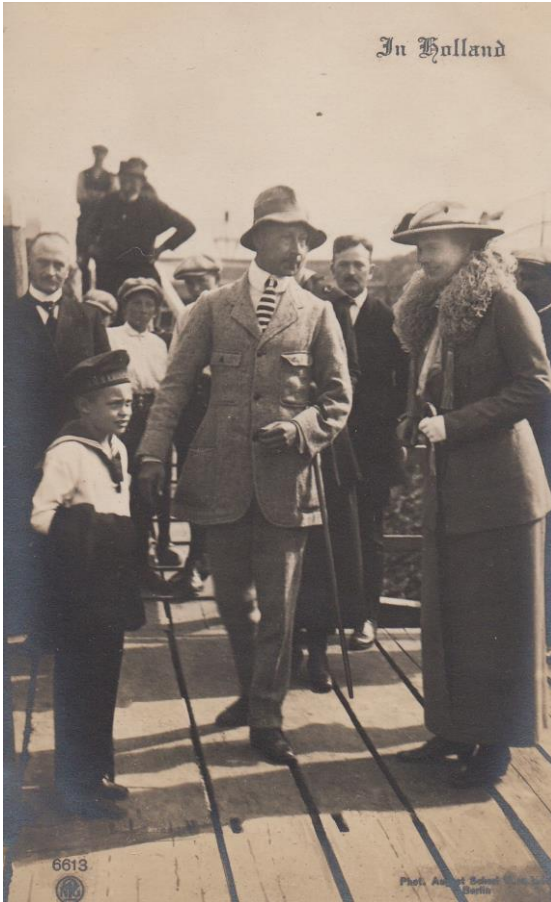
EINSAM BIN ICH, NICHT ALLEINE..

daarvan is wel een mooi verhaal te vertellen. Ook trof ik in het Nationaal Archief een bijzonder verhaal aan over de seksuele escapades van Wilhelm, dus daar zal ik ze eens mee verrassen. Wilhelm onderhield als een echte vorst diverse buitenechtelijke relaties en heeft op het eiland met zekerheid een of meer bastaards achtergelaten.

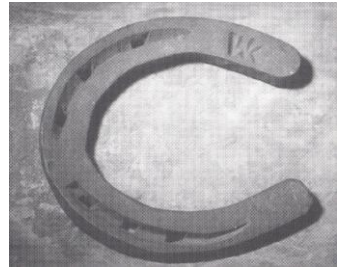
Het mooist zijn de fotokaarten die gemaakt zijn toen zijn echtgenote, Kroonprinses Cécilie, het eiland bezocht. Het leukst zijn de vriendelijke sportprenten van Jan Lutz, die ook bekendheid genoot als illustrator van kinderboeken. Twee kaarten als voorbeeld.

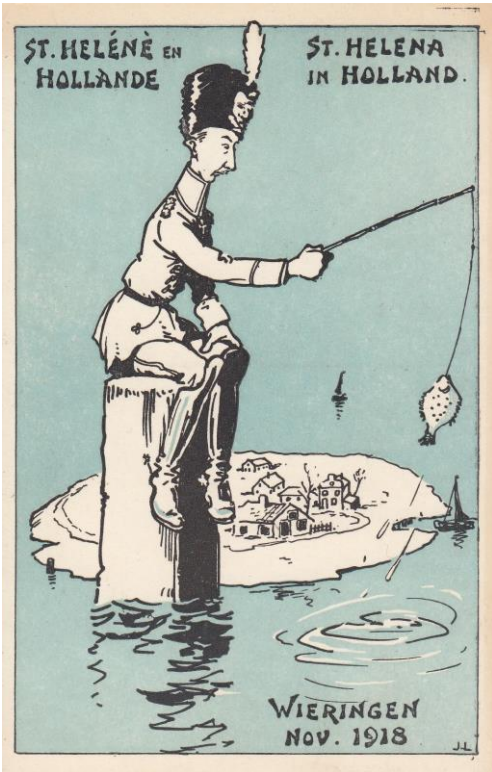

Bezoek van Kroonprinses Cécilie, en twee kinderen. Fotokaart (september 1919)

De Kroonprins had een slechte reputatie voor hij naar het eiland kwam ('De slachter van Verdun'), maar maakte zich al snel populair. Hij was sportief, geïnteresseerd, vriendelijk, maakte lange wandelingen, toerde rond met zijn motorfiets en assisteerde de plaatselijke smid met het maken van hoefijzers met initialen, die met een flinke toeslag voor het goede doel verkocht werden.

Aan het werk bij hoefsmid Jan Luyt.

Nog twee tekeningen van Jan Lutz. Het Panopticum op de kaart hieronder is een voorloper van het wassenbeeldenmuseum. Het Amsterdamse Panopticum bevond zich in de Amstelstraat. In verschillende opstellingen werd onder andere de Eerste Wereldoorlog uitgebeeld, maar deze beelden waren een fantasie van de tekenaar.

John Dehé

